

Cykloexpedice Balkán 2007

5. 7. - 4. 8. 2007

délka akce: 31 dnů;

účastníci: Petr Cvangroš, Jarda Hejný, Jiří Kukačka;

najeto: 2980 km za 158 hodiny v sedle;

průměr na den: 96 km průměrnou rychlostí 18 km/h;

navštíveno 6 evropských zemí: Řecko, Makedonie, Bulharsko, Rumunsko, Maďarsko, Slovensko.

I z letošní cykloexpedice poněkud východnějšího ražení jsme se vrátili živí a zdraví. A plni zážitků. Dohromady jsme najeli přes 8000 km a strávili stovky hodin v sedle.

Naši cestu jsme po vzoru svatého Cyrila a Metoděje započali v řecké Soluni na pobřeží Egejského moře a pokračovali jsme čtyřicetistupňovými vedry přes kopce v Makedonii. Bulharsko jsme projeli celé od západu na východ středem pohoří Planina. S domluvou s místními to bylo mnohdy zajímavé a hlavně záměna kývání "ano" za "ne" způsobila několik úsměvných situací. Navštívili jsme Sofii, Rilský monastýr, zdolali Šipský pass a jedenáctý den cesty jsme dorazili k Černému moři na pobřeží Zlaté písky.

Následovalo osm dní v Rumunsku, což je opravdu docela jiný svět, než na který jsme my Češi zvyklí. Rumpál na vodu a osel táhnoucí vozík je zde tak normální součástí života, jako u nás vodovod a Škodovka. Čelili jsme útokům divokých psů, nástrahám střevní mikroflóry, bezohledným řidičům, rozbitým cestám i několika nepříjemným defektům. Petr probrzdil ráfek a KUKImu postupně popraskalo devět drátů ze zadního výpetu. Čtyři píchnutí pak ani nestojí za řeč. Dohromady jsme pak v balkánských vedrech shodili okolo 15 kilo. V Rumunsku jsme si nemohli nechat ujít hlavní město Bukurešť a hrad Bran uprostřed Karpat - sídlo legendárního knížete Drákuly. Podél pohoří Fagaraš jsme se poté vydali vstříc Maďarsku.

Ačkoliv je Maďarsko jeden velký rovný lán obilí a kukuřice, objevili jsme zde pohoří Mátra, které nám zpříjemnilo cestu na Slovensko. Jarda se v Maďarsku 23. den odpojil a pokračoval sám do Budapešti a odtud vlakem do Prahy. My s Petrem jsme vyrazili dále, projeli Maďarsko, Slovensko a ve středu 1. srpna po dvaceti osmi dnech jízdy slavnostně překročili hranice naší republiky.

Počasí nám přálo celou bobu cesty, někdy až moc. Stan jsme z důvodu deště stavěli jen třikrát, naprostá většina nocí proběhla v přírodě pod širákem. Nafotili jsme i spoustu fotek. A ty vzpomínky ...

Za rok vyrazíme na kolo určitě zase, kam, to se ukáže až časem ...

(KUKI)